

Haikuk

[2011. június]

TAVASZI REMÉNY

mennyet és poklot
fűvel fércel az Isten
s fával csomózza

MEGÉRKEZÉS

ajtó alatt fény
tudom hogy rád találtam
becsípett szoknya

ANNA

úgy bontasz este
friss ágyneműt mint kártyás
új kártyapaklit

VELED

boldog kiáltás
alszik benned mint menta-
levélben illat

MENNYBEMENETEL

csak kezeslábas
melyből kibújt a lélek
halott megváltó

SODRÁS

hullámozó tested
könnyen sodor de rejt-e
sziklát a mélyben?

A FA ÁRNYÉKA

próbál más formát
növeszteni magából
s ugyanolyan lesz

VERSENYFUTÁS

ritkul a lomb már
s nem fogom soha látni
mit rejt a testem

NYÁRUTÓ

nő-e még a fű
vagy már mi kezdtünk lassan
süllyedni benne?

KÉSZÜLŐDÉS

érintelek csak
mint az eső a lombot
de hó leszek majd

ŐSZI HELYSZÍN

a kertből a szél
eltüntet lassan minden
bizonyítékot

HIERARCHIA

Isten kezéből
szedegetnek a felhők
kövér galambok

KÉSŐ DÉLUTÁN

hull még a hóra
valami fény a cinkék
sárga hasáról

HEGY

minden kisebb most
mint mikor gyermek voltam
csak a hegy nőtt meg

CSÚCS

nézem a sziklát
bár szép az egyenes út
jobb a kanyargós

GYERMEKKORI EMLÉK

hóemberfejnyi
puha csapágygolyókon
elfordul a kert

SZISZÜPHOSZ

elejti a fa
a lombot de tavasszal
felviszi ismét

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Markó Béla
Látó Szépirodalmi Folyóirat